

Fă rai unde predai
NR.8

MARTIE 2024

ISSN 2784-0638 ISSN- L 2784-0638

Cuprins

Secțiunea 1: elevi

Secțiunea 2: cadre didactice

Secțiunea 3: colaborări

*Lectură
plăcută!*

secțiunea elevi

Legenda mărtișorului

Elev: Condruz Andrei

Clasa a VII-a

Într-o zi frumoasă de sfârșit de februarie, la o margine de pădure dintr-o țară îndepărtată, trăia o familie formată din 3 copii și prinții lor.

În acea familie erau trei băieți: Marius, Alex și Cosmin. Apropiindu-se 1 Martie băieții s-au decis să meargă prin pădure să adune flori într-un buchet mare pentru mama lor. Nu au stat mult pe gânduri și au pornit spre pădure. Când au ajuns au văzut pădurea plină de ghiocei. Atunci și-au zis :

- Hai să mai mergem poate vom găsi mai multe flori și mai frumoase în adâncul pădurii!

Când Alex s-a uitat mai bine a văzut într-un pin o bucată mare de ață roșie ca sângele. El s-a hotărât să o ia. Zis și făcut. Cu chiu, cu vai s-a urcat în pin și a luat ața. Frații săi l-au muștrătat spunându-i că nu are ce să facă cu ea, ba mai mult, a pierdut timpul degeaba. El i-a ignorat pe frații săi și a urcat tot mai sus sprijinindu-se de crengile pinului. Când a luat ața roșie, a dat de o bucată la fel de mare de ață albă. A luat-o și pe aceea bucuroș.

Cosmin și Marius i-au spus furioși:

-Măi, noi ne chinuim să găsim câteva flori și tu cauți prin copaci ațe colorate?

-Băieți, nu știți dacă nu cumva ne va trebui ața pe care am găsit-o eu. Știți vorba aceea ce-i în mână nu-i minciună.

- Da, da! Tu și vorbele tale!

Negăsind florile pe care le căutau, băieții s-au dat bătuți. Plecând spre casă Alex a zărit într-un luminiș o salcie plină cu mățișori. Acesta a fugit repede și a rupt o crenguță.

Odată ajunși acasă, băieții erau tare mâhniți fiindcă nu au reușit să găsească flori colorate pentru mama lor. În acea clipă lui Alex i-a venit o idee nemaipomenită și a spus:

-Băieți, am o idee!

-Iar tu și ideile tale! I-au răspuns frații ironici.

- Uite, putem folosi ața!

Atunci Alex a luat cele două bucăți de ață găsite în pădure, le-a împletit făcând din ele o fundiță pe care a legat-o apoi de crenguța cu mâțișori arătându-le fraților săi isprava zicând:

-Vedeți la ce au fost bune cele două ațe și creanga de salcie cu mâțișori?

Frații au fost foarte surprinși de ceea ce realizare Alex spunându-i:

-Bravo, uite ce trăsnaie folositoare. Știam noi că vom reuși dacă te avem alături!

Atunci ei au decis ca de 1 Martie să-i ducă mereu mamei crenguța cu mâțișori împodobită cu fundiță din ață alba și roșie.

Și iată cum a apărut mărtișorul, acela din zilele noastre cu nenumărate forme.

Dacă vă întrebați ce simbolizează ața roșie, ața alba și crenguța cu mâțișori să știți așa: ața roșie simbolizează sângele, ața alba viața și crenguța de salcie cu mâțișori simbolizează venirea primăverii:

Foto: Condruz Andrei, clasa a VII-a

secțiunea elevi

Primăvara minunată

elev: Stănică Larisa, clasa a VII-a

Primăvară minunată

Cel mai viu anotimp din an în care natura se trezește din amorțeală iar razele albe și vesele ale soarelui încălzesc pământul scoțând la iveală frumusețile acestuia și putem descrie primăvara.

Totul prinde viață, iar primul semn de viață este ghiocelul, făcând parte din calendarul naturii, ghiocelul vestește începutul primăverii, prima zi de primăvară. Toată natura se scaldă într-o rază fină și caldă de soare, într-un verde atât de viu și vesel, într-un lanț de culori și de mirosuri, vocea clară dar totodată zglobie a pasărelor umple cerul iar totul este atât de armonios și liniștit încât nu-ți vine să te mai oprești din a o admira. Cântecul păsărilor, zumzetul albinelor, adierea vântului prin iarba verde și printre proaspetele frunze ale copacilor, apa picurând pe la streșini, minunata simfonie a naturii. Lumea de la sat se strânge să își lucreze pământul srâmoșesc, pentru un rod bogat și.... pentru a mai sta la povești.

Stau liniștită și privesc cu un sentiment așa plăcut de căldură în inimă încât pierd noțiunea timpului și ajung să admir și apusul când cerul e roșu ca focul și totul se afundă într-o lumină caldă.... mă simt ca în paradis, dar așa rău îmi pare când trebuie să revin la realitatea crudă și o lacrimă îmi apare pe obraz, o șterg și merg mai departe.

Și așa minunata și mult așteptata primăvară își face apariția în toată lumea însoțită de toate frumusețile și culorile ei vii. Vă urez o primăvară superbă!

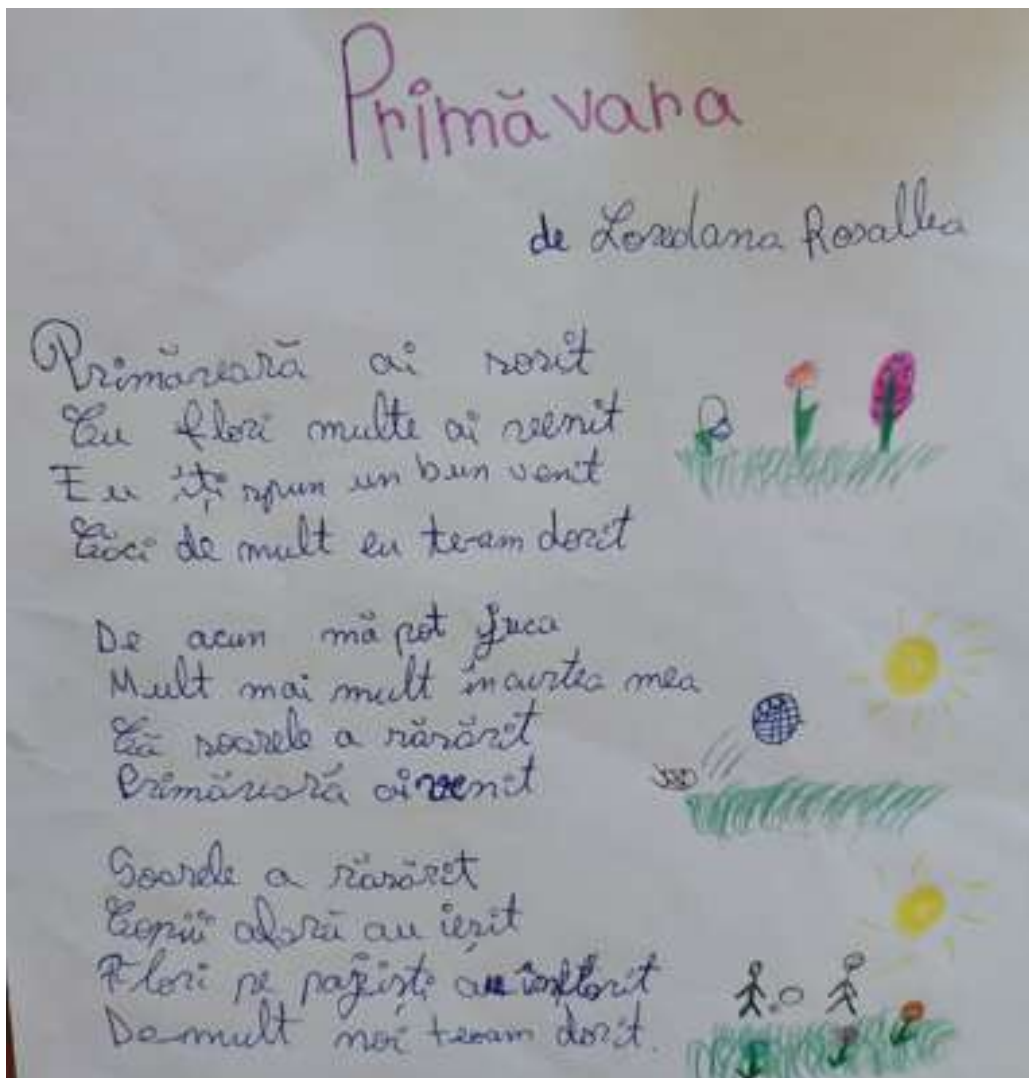

secțiunea elevi

Primăvara

elev: Voina Loredana Rosalba, clasa a VI-a B

secțiunea elevi

Anonim în glas de primăvară

elev: Ficzi Daria, clasa a VI-a B

Anonim te văd!

Anonim aud!

Primăvară cu glas dulce
pe drum de iarnă pășești
iar pe noi ne-nveselești!

Frumoase flori răsar la margine de drum
Și razele soarelui ne-ncălzesc de acum.
Copacii înverzesc și înfloresc,
iar vântul zboară puf de păpădii
fix la noi pe pălării.

Anonim zâmbesc,
primăvară, te iubesc!
Primăvară, mulțumesc!

secțiunea elevi

Apus și răsărit

Ficzi Daria, clasa a VII-a

Dimineața în zori soarele se ivește timid pe cer. Razele sale blânde strălucesc și ne încălzesc cu dorința de a trăi. Culorile cerului se transformă în nuanțe de portocaliu și roz. O priveliște minunată care umple sufletele de bucurie și voie bună.

Pe măsură ce ziua avansează, soarele strălucește din plin. El își arată lumina superbă peste câmpuri și păduri. Razele sale se revarsă înviind natura și dându-i viață ca într-o poveste frumoasă.

Apusul soarelui primăvara este un spectacol de neuitat. Culorile calde și aurii înfășoară cerul, iar timpul pare să stea în loc. În acele momente magice simțim liniștea și pacea, simțim că ne e bine singuri pe un câmp cu flori și un apus de soare.

Răsăritul și apusul soarelui ne umplu inimile de iubirea sinceră a naturii”

Primăvară mulțumesc pentru că ești acest dar ceresc!

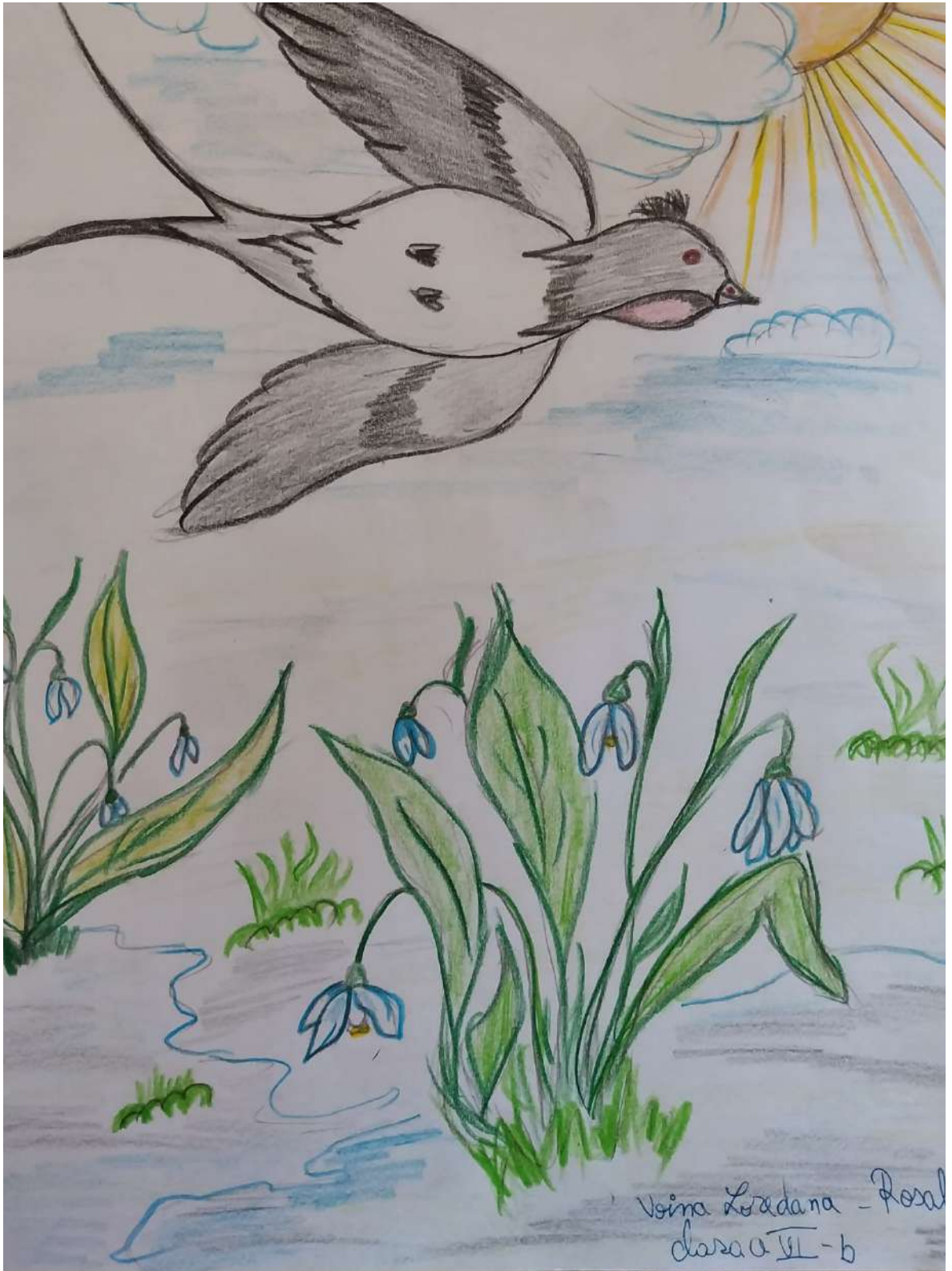

Ținu Petronela, clasa a VIII-a A

Munteanu Andreea, clasa a VIII-a A

Voina Loredana Rosalba, clasa a VI-a B

Stoica Nicolae Fabritio, clasa a VII-a

Tomiță Alexandru, clasa a VII-a

secțiunea cadre didactice

Consumul de droguri în rândul adolescenților-proiect educațional

Prof. înv. primar- Simona Munteanu

1. Factori care contribuie la consumul de droguri

Principalul factor care determină consumul de droguri în rândul adolescenților este **anturajul**, mai exact dorința de a fi acceptat. Pentru mulți adolescenți dorința de a fi diferit și de a se afirma reprezintă impulsul primar. Coruperea acestora vine în primul rând de la presiunea prietenilor. În special tinerii neglijăți acasă își doresc să simtă că aparțin unui grup, astfel că se supun cerințelor. Adolescenții își doresc atenția și chiar afecțiunea prietenilor, iar modul în care cred că le vor obține este prin imitație- vor face ceea ce fac restul.

Familia poate fi un factor propice?

Viața de familie influențează dependența unui tânăr. Un mediu familial sănătos în timpul copilăriei este esențial pentru reducerea ulterioară a riscului de dependență. A fi în preajma unor oameni care consumă droguri crește probabilitatea de a dezvolta o tulburare de consum mai târziu. Există însă situații în care mulți tineri fără factori de risc încearcă droguri doar de curiozitate. Este posibil ca aceștia să nu devină dependenți, dar dacă senzațiile pe care le simt datorită consumului le plac foarte mult, este probabil să își dorească să mai experimenteze.

Un factor foarte important este vârsta la care se începe consumul. Cu cât o persoană își administrează mai devreme substanțe care le modifică starea de spirit, cu atât este mai probabil să dezvolte o tulburare de abuz.

Cum ținem un adolescent departe de consumul de droguri?

Ca orice aspect al vieții, părinții trebuie să fie un exemplu pozitiv pentru copii. Un copil care vede în casă un comportament echilibrat, un stil de viață sănătos, care are parte de înțelegere și respect din partea părinților este mai puțin probabil să apeleze la droguri.

Copiii trebuie să cunoască de mici realitatea drogurilor. Ascunderea acestei probleme se poate transforma mai târziu într-o curiozitate greu de stăpânit.

Ce trebuie să facă părinții?

În cazul în care părinții află că adolescentul consumă droguri, este indicat ca acesta să se îndrepte către un specialist, pentru ajutor. Mulți părinți care află că adolescentul este un consumator de droguri, încearcă să caute sfaturi în alte părți, cum ar fi internetul sau cunoștințele, ceea ce este greșit.

Este foarte important ca părinții să cunoască anturajul adolescentului și să dialogheze cu el, de timpuriu și fără ocolișuri, despre efectele negative ale drogurilor pe termen lung. Dar pentru aceasta este nevoie ca părinții să „își facă temele” pe acest subiect și să aibă grijă să nu tragă concluzii pripite, bazându-se doar pe câteva semne. Pe de altă parte, există părinți care minimalizează problema, considerând că este ceva trecător, sau pur și simplu nu acceptă ideea că, copilul lui ar putea fi în această situație.

De aceea, primele semnale în acest sens ar putea fi observate de către cadrul didactic de la clasă- învățător sau diriginte, care, la rândul său va contacta familia elevului.

Ca program de prevenire a consumului de droguri, în școala noastră s-a derulat un proiect antidrog la clasele a -VII-a pe perioada februarie- martie 2024, sub titlul „Spune NU drogurilor !” proiect care a vizat 4 etape de implementare, după cum urmează-

1. „Drogurile și efectele lor în rândul adolescenților”- referat și film educativ. Pliante cu activitățile proiectului.
2. „ Ce sunt drogurile?”- prezentare PPT
3. „Drogurile între mit și realitate”- activitate interactivă între clase.
4. „Spune NU drogurilor - viața are prioritate!”- realizarea unor afișe reprezentative.

Lăsăm câteva exemple din activitățile proiectului:

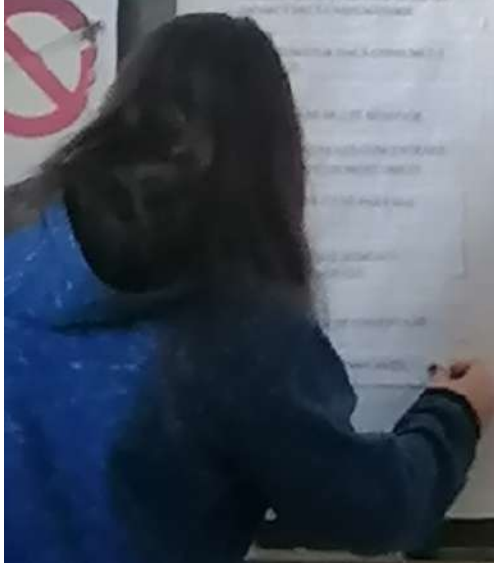

ALEGE VALDAREA DE ADEVAR DA NU

FORMARE NUCLEI IMPUR		X
FORMARE NUCLEI PURI		X
FORMARE NUCLEI MIXTI	X	
FORMARE NUCLEI MIXTI	✓	X
FORMARE NUCLEI MIXTI		X
FORMARE NUCLEI MIXTI		X
FORMARE NUCLEI MIXTI	X	
FORMARE NUCLEI MIXTI	X	
FORMARE NUCLEI MIXTI	X	
FORMARE NUCLEI MIXTI	X	
FORMARE NUCLEI MIXTI	X	

ALEGE VALDAREA DE ADEVAR DA NU

FORMARE NUCLEI IMPUR		N
FORMARE NUCLEI PURI		X
FORMARE NUCLEI MIXTI		X
FORMARE NUCLEI MIXTI		X
FORMARE NUCLEI MIXTI		X
FORMARE NUCLEI MIXTI	X	
FORMARE NUCLEI MIXTI		
FORMARE NUCLEI MIXTI		
FORMARE NUCLEI MIXTI		
FORMARE NUCLEI MIXTI		
FORMARE NUCLEI MIXTI		

TEXT
WHEN IT'S
COMES

PROIECT CLASA a-
VII-a B EDUCATIV
SPUNE NU DROGURILOR

STOP!
DROGURILOR!!

Stop
VIATA ARE
PRIORITATE !!

SPUNE
NU
DROGURILOR

TRĂIEȘTE-ȚI

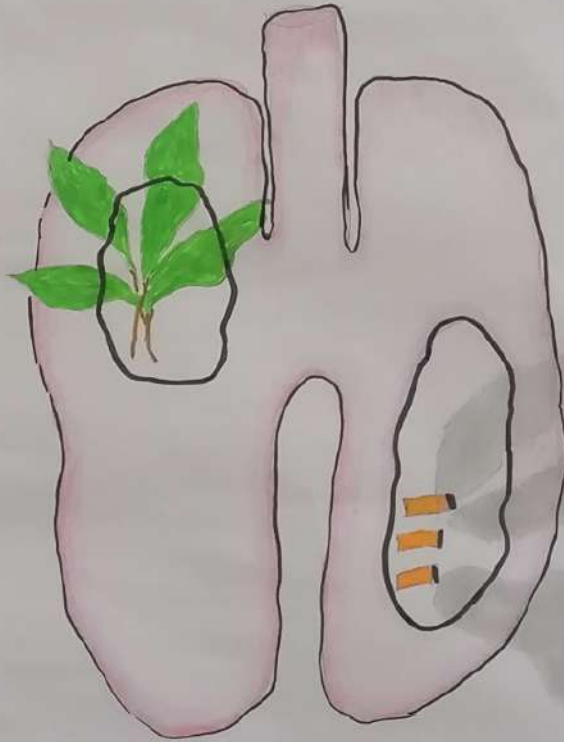
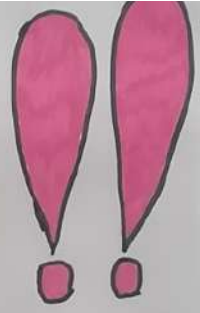
VIATA!

TRISTEȚE
URĂ
RISC
STOP-DRUGURI

TRĂIEȘTE-ȚI
VIAȚA

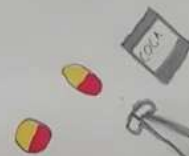
VOTKA

DROGURILOR !!

SPUNETI
NU
DROGURILOR

secțiunea cadre didactice

Importanța activităților extracurriculare În ciclul primar

Prof. înv. primar Simona Munteanu

Prin activitățile extracurriculare înțelegem, de regulă, acele activități care au rol complementar orelor clasice de predare-învățare-evaluare. Este destul de dificil de limitat aria lor. Când vorbim de astfel de activități, facem referire la excursii, vizite, activități de creație artistico-plastică, sportive, de protejare a mediului etc....

Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea legăturilor optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii, contribuind în mare măsură la dezvoltarea gândirii critice .

Este ideal și recomandat ca aceste activități să implice în mod direct copilul. Participarea directă poate contribui nu numai în a-l obișnui să se descurce singur în situații de viață diferite, dar poate contribui și la formarea unor deprinderi civice pozitive, care în timp să îl ajute să se descurce singur. Activitățile extrașcolare îl vor ajuta pe cel mic să relaționeze cu alte persoane, să aibă mai multă încredere în capacitățile sale și să își dezvolte noi abilități.

Prin activitățile extracurriculare organizate, contribuim la formarea de trăiri afective, dezvoltăm emoții, dar în același timp, formăm în sufletul copilului sentimente morale, care vor contribui la formarea personalității acestuia.

O astfel de activitate ne-a plăcut tare mult celor mai mici școlari (clasele I și a- II-a) ,prin improvizarea unui magazin de tip fast-food ,unde am învățat să preparăm sandwich-uri calde ,,cu de toate"...să preparăm un ceai gustos cu miere, în loc de suc

și nu numai...am cumpărat aceste produse (utilizând bani falși) -deci am completat practic ora de matematică ,în cadrul căreia am învățat despre bani.

Și...desigur activitatea a fost una foarte.. DELICIOASĂ!!!

secțiunea cadre didactice

ZIUA MONDIALĂ A APEI – 22.03.2024

prof. diriginte Mirela Gurău

Conform Institutului Național de Sănătate Publică, cităm:

“Ziua Mondială a Apei este un eveniment anual al Organizației Națiunilor Unite care se concentrează pe importanța apei potabile. Datorită unui cumul de factori, între care se numără creșterea populației, industrializarea și schimbările climatice, resursele de apă din întreaga lume sunt supuse unei presiuni mari nu numai din punct de vedere calitativ, ci și din punct de vedere cantitativ”.

“Ziua Mondială a Apei (World Water Day), marcată în fiecare an, începând din 1993, pe 22 martie, celebrează apa și își propune să crească gradul de conștientizare privind importanța accesului la apă potabilă și a gestionării durabile a resurselor limitate de apă din lume”.

Având ca motto “Apa este viață!”, elevii clasei a VII-a ai Școlii Gimnaziale Bunești, au dorit ca prin desene realizate personal, să marcheze importanța deosebită pe care o are resursa numita APĂ. Elevii au conștientizat și exprimat prin propriile creații, că apa reprezintă izvorul oricărei forme de viață și că planeta dispune de resurse limitate de apă. Necesarul de apă la nivel global este în continuă creștere, prin urmare apa nu trebuie risipită. Astfel, elevii clasei a VII-a au înțeles că atât acum, cât și ca viitori adulți, trebuie să fie în permanență preocupați de protejarea mediului înconjurător și a resurselor de apă.

Atașăm câteva din creațiile elevilor clasei a VII-a, realizate cu ocazia marcării Zilei Mondiale a Apei:

Ziua Mondială a Apei

World Water Day

Weltwassertag

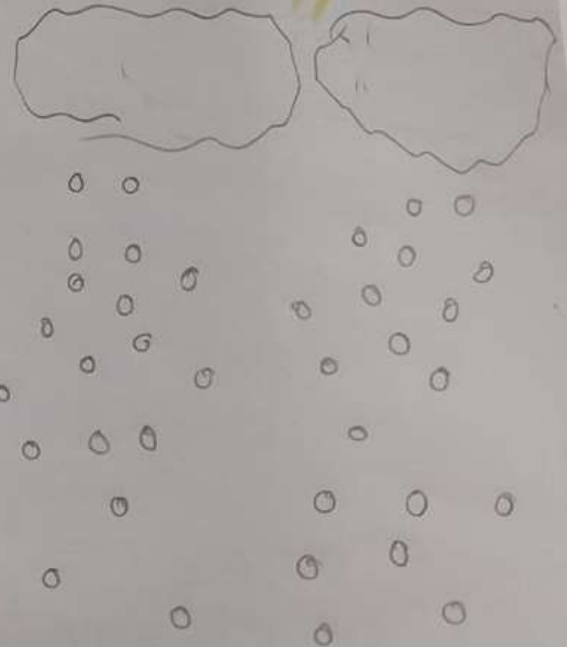
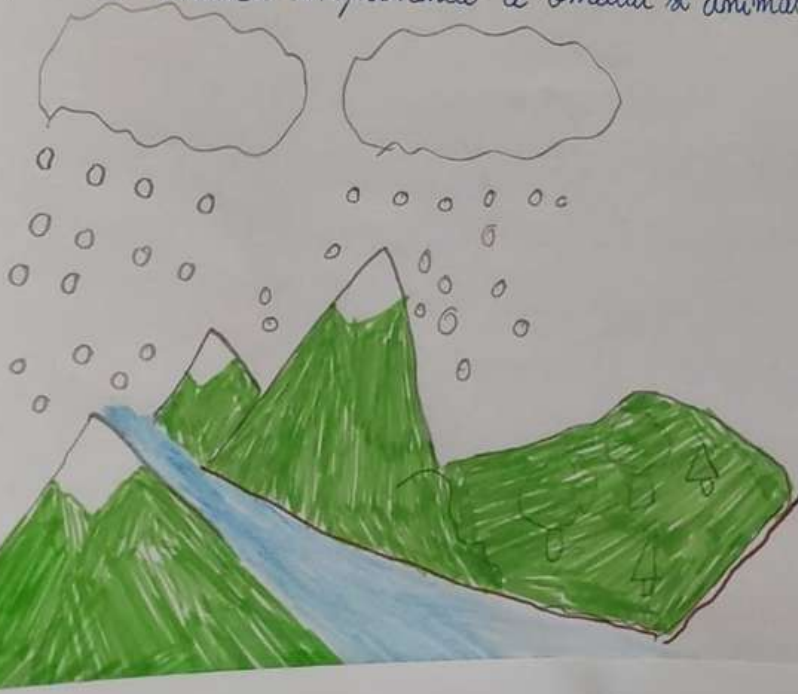
22.03.2024

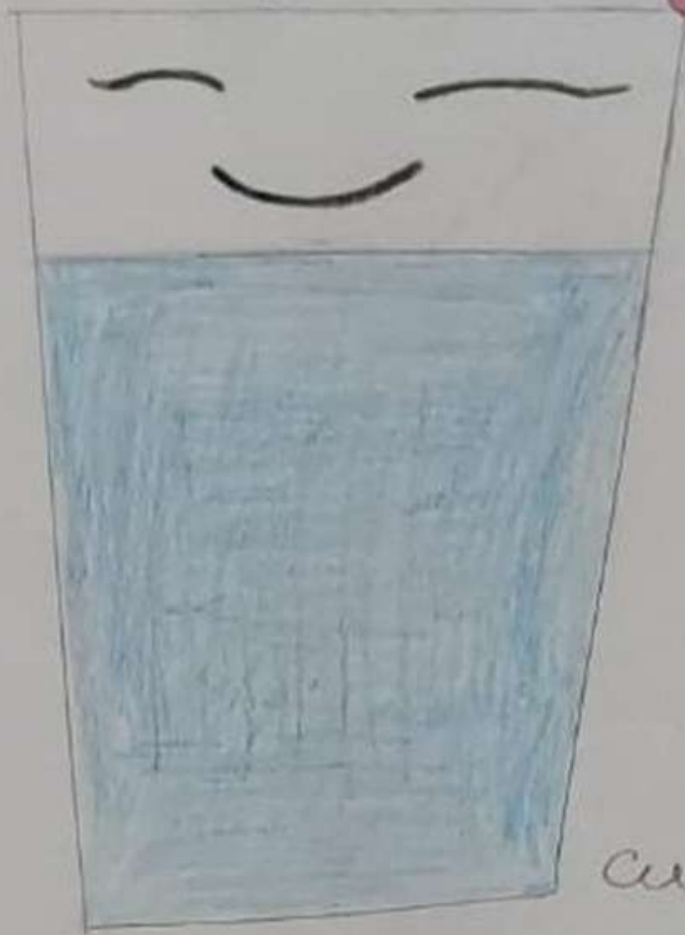
Arslan George

Apa

- Apa este elementul cel mai raspandit pe planeta noastra.
apa este resursa importanta a omului si animalelor

Paria
clăvii-a

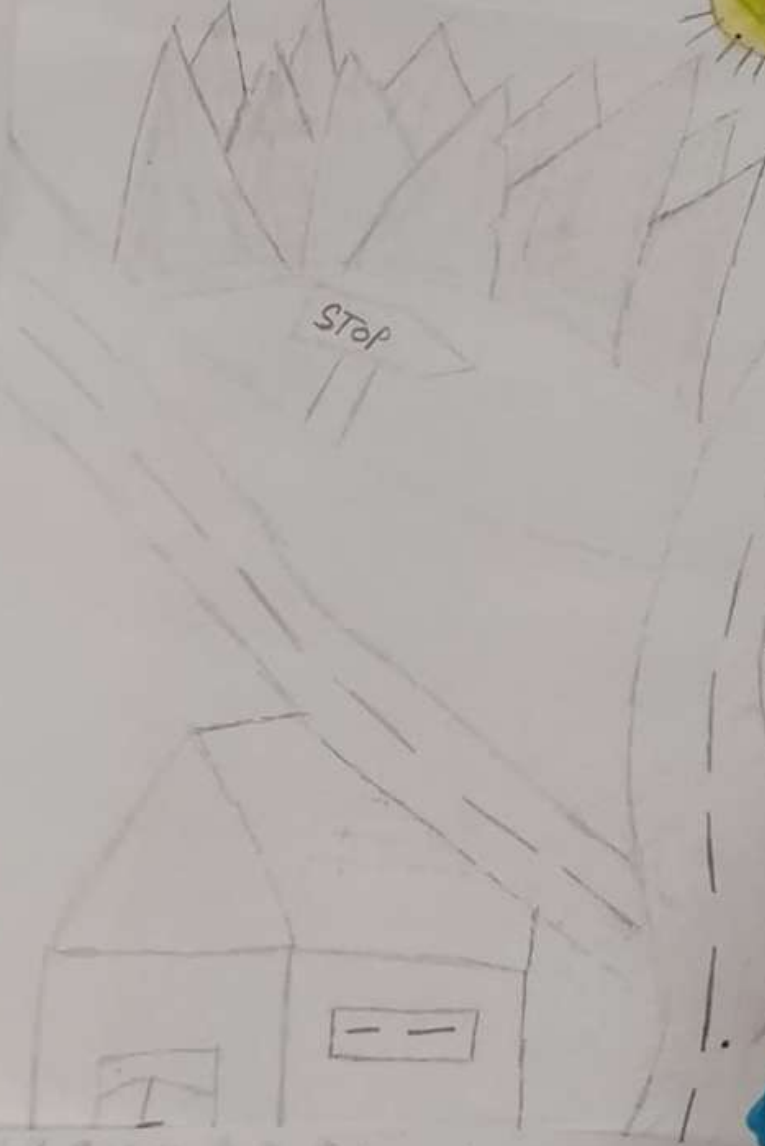
cu și apă
A'pa ↓

Apa este puritate
Apa este îngrijire
Apa este viață
Apa este răcoasă
Apa este caldă
Apa este viață
Viața mea și a ta

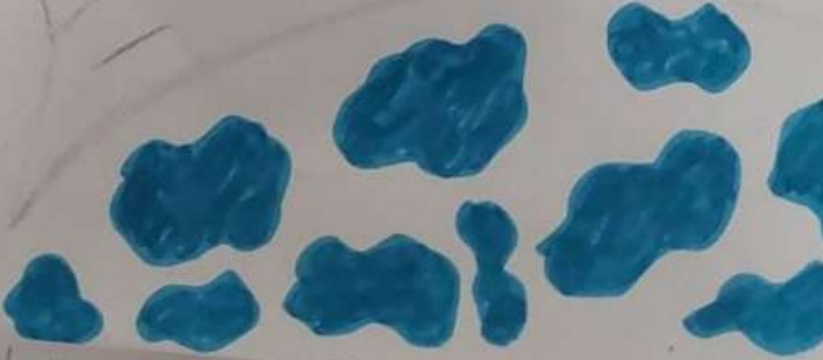
Holi Silvio.

Clasa 2 VII-A.

STOP

LACUL
VERDE

22 MARTIE. Ziua MONDIALĂ.
a. APEI.

„Apol este viață!”

CORNEZ ANDREI d. a VII-a

Ziua Mondială a Apei

World Water Day
Weltwassertag
22.03.2024

CLASA a VII-a An școlar 2023-2024

peștele și
Mădălina

Apa este frumoasă
Apa este îngrijorătoare
Apa este vitală
Apa este curată
Apa este caldă
Apa este rece
Vădăm marea și apa

22.03.2024

Alina Ghidiga

Raluca

- Apa este elementul cel mai răspândit pe planeta noastră.
Ea este sursa importantă a omului și animalelor.

22 MARTIE. Ziua Mondială
a APEI.

. Apa este viață!

Conservați apa!

Educatia ecologica, consideratii

Prof. Rosca Gheorghe

În data de 29.03.2024 elevii clasei a V-a A din Sc. Gim Bunesti participa la o acțiune de ecologizare, desfășurată în curtea școlii și a spațiului exterior adiacent. Scopul acestei activități poate fi apreciat și prin obiectivele pe care și le propune a fi atinse, respectiv creșterea dorinței de a ocroti, respecta și proteja natura, prin implicarea în activități cu caracter experimental și demonstrativ și de promovarea a unor atitudini pozitive de ocrotire a mediului înconjurător.

Educația ecologică se poate realiza în familie, care este considerată a fi prima școală. Aici, copiii învață că relațiile dintre oameni cuprind drepturi, dar și obligații reciproce. Al doilea colectiv este școala, unde elevii sunt formați pentru viață. Totul în viața se învață inclusiv atitudinea responsabilă față de mediul înconjurător, comportamentul eco în spiritul protejării mediului și transmiterea mesajelor eco către cetățenii cu care interacționăm, sunt lucruri fundamentale de care ne facem responsabili ca și cetățeni. A avea un comportament ecologic înseamnă a fi atent cu lucrurile pe care le faci, acestea nu trebuie să dăuneze mediului în care trăiești. Cu toții suntem înconjurați de mesaje eco și am auzit de nenumărate ori ce trebuie să facem pentru a proteja mediul înconjurător, dar câți dintre noi răspundem cum trebuie?! Ne-am obișnuit ca întotdeauna altcineva să facă curățenie în locul nostru, să aruncăm vina că nu e curățenie în localitatea noastră. Ce ușor e să dam vina pe autorități și alți responsabili (de instituții) că nu e curățenia pe care ne-o dorim, dar cât de greu ne e să ridicăm o hartie, un pet să stergem cu o lavetă o pată sau un fir de praf.

Trebuie să înțelegem că un mediu sănătos și echilibrat ecologic se va rasfrange pozitiv asupra sănătății noastre, iar cauza unei mari părți din bolile care azi ne

macina si ne afecteaza, uneori grav, e datorata poluarii din mediul in care traim si pe care am uitat sa il respectam asa cum trebuie.

Daca noi insine nu dorim schimbare altcineva cu siguranta nu o va face pentru noi. Cultivarea bunului simt, a moralei, a ordinii, a disciplinei se poate realiza si prin astfel de actiuni (de ecologizare). Sunt lucruri simple care ne stau la indemana ,trebuie doar sa vrem, sa ne dorim acest lucru.

„Ziua mamei – prin ochi de copil !”

„Dumnezeu nu putea fi peste tot și de aceea a creat mamele.” – Evita Perón

MA – MA!

Ce cuvânt magic!

Două silabe simple, ușor de pronunțat și imposibil de uitat. Așa începe povestea fiecărui om. Când ochisorii lui somnoroși se deschid și văd lumina zilei, chipul mamei se zărește printre pleoape, cu un zâmbet larg și o privire caldă.

Mama este cea mai importantă persoană din viațile noastre și ei îi datorăm tot ceea ce suntem. Mama este ființa cea mai dragă pentru care nu există suficiente cuvinte sau gesturi de dragoste și apreciere.

Iubirea mamei este unică, iar asta o știm cu toții. Motiv pentru care oamenii au încercat să își exprime dragostea pentru mame în fel și chip prin versuri duioase, prin picturi emoționante și cântece menite să aducă fericire în inimile mamelor.

Și pentru că 8 Martie, ziua internațională a femeii, este ocazia ideală să îi transmitem mamei cât de mult o apreciem și o iubim, elevii claselor a V-a de la Școala Gimnazială Bunești, sub coordonarea profesorilor diriginți Vulcan Cristina și Roșca Gheorghe, au realizat felicitări pentru scumpele lor mame.

Au muncit cu "mănuțele lor dibace", dar a meritat...după cum dovedesc rezultatele.

Și pentru a fi siguri că mesajul lor ajunge direct la inimile mămicilor, au scris pe felicitări aceste versuri...

Mama dragă și iubită
Primăvara-i ziua ta
Tu mereu ești lângă mine,
La nevoie, mama mea!
Mi doarec doar zile bune,
Tot ce-i mai frumos pe lume,
Tu ești cea mai bună mamă,
Lângă tine nu am teamă!

Redactat de Prof. Vulcan Cristina în colaborare
cu Prof. Roșca Gheorghe

secțiunea cadre didactice

Serbare de 8 Martie

educator: Stanciu Oana Luminița

"Există un singur copil perfect pe aceasta lume, iar el aparține fiecărei mame!"

💖 Într-un decor frumos și într-o atmosferă încărcată de emoție, Voiniceii grupei combinate si-au primit în grupă mămicile!

👩👧 Toate mamele din lume

Mame scumpe, mame bune,

Toate au același nume - MAMA!

Mama! Cel mai dulce nume!

Scumpele, dragele noastre mame: d-voastră sunteți dătătoare de viață pe acest pământ și îngerii noștri păzitori! Vă doresc primăvara în suflet și doar bucurii din partea copiilor d-voastră. ❤️❤️❤️❤️❤️

secțiunea cadre didactice

Ce este mama pentru mine?

prof. Gaborean Alexandru

Ce este mama pentru mine?

Ce este mama pentru mine,

Când tata iese, pleacă, vine.

O mama e mereu în casă,

Își pune puii după masă.

Împarte pâinea și în șapte,

Ca toți să aibă un colț din ea.

Doar dânzei nu își face parte,

Cât de frumoasă-i mama mea.

Tăticu-i cel ce duce greul,

Și banul la sfârșit de lună.

Dar mama îl chivernisește,

E așa-nțeleaptă și e bună.

Tăticu-i cel care ne mustră,

Și mama o face dar mai blând.

Mămica mea e înțeleaptă,

Și cea mai bună pe pământ.

Vorba ei mă cercetează,

Sfatul ei mă luminează.

Ruga ei îmi face cale,

Vocea ei mi-e alinare.

Toți avem un loc în casă,

Și în inima mămicii.

Iar cu timpul tot mămică,

Îngrijește și bunicii.

Dacă are și nepoți,

Ea e cea mai fericită.

Iar de i-ai lasat o seară,

Lângă ea-și uită părinții.

Chiar de-ar fi să plec departe,
Și pe jos mă voi întoarce.
Drumul către mama-i scurt,
Și e simplu ca la carte.

Nu e medic precum mama,
Psiholog ca mama nu-i.
Poala ei e terapie,
Medicina puiului.

Mama mă cunoaște bine,
Mă-nțelege din privire.
Ea pe loc îți spune boala,
După voce și privire.

Pot s-o sun la orice oră,
Până-i ea, eu tânăr sunt.
Lângă ea mi-e rădăcină,
Pot să mă întorc oricând.

Ochii ei îmi sunt lumină,

Mâna ei nu obosește.

Pentru mine, pentru frați,

Când se roagă, când muncește.

Din nimic, mâncarea-i bună,

Ea alunga orice furtună.

Greul Lângă mama zboară,

Nu mai simt nici o povară.

Și chiar de as pleca din lume,

Pe mama aș ține-o aproape.

Căci unde-i ea e voie bună,

Și are un răspuns la toate.

Iar dacă mai exista sfinți,

Sigur sunt și ai mei părinți.

Tată iese, pleacă, vine,

Mama e sfântul ce-mi rămâne.

Primăvara

prof. Gaborean Alexandru

Primăvară-stropi de rouă,

Cheamă la o viață nouă.

Natura și tot ce-i viu,

Face rai dintr-un pustiu.

Ne adună împreună,

Tot cu joci și voie bună.

Și ne-ndeamnă la iubire,

Frigul e o amintire.

Primăvară-vis frumos,

Miei ce zburdă pe câmpie,

Paștele cu ouă roșii,

Cântece și bucurie.

Flori mărunte și curate,

Proaspete și parfumate.

Zumzet de albină-n floare,

Bucurie și cântare.

Primăvară-cui de păsări,

Nins de flori și de petale.

Muguri verzi și aer proaspăt,

Curcubeu, raze de soare.

Primăvară-câmp cu brazde și răsaduri,

Semănat în vârf de coasă.

Păpădii și toporaș,

Tu ești bucuria noastră.

Înger alb, dulce regină,

Și de-ar fi să pleci o vreme.

Știm că iarăși vă să vii,

Cu mănunchi de floricele.

Considerații asupra poeziei lui Vasile Voiculescu (II)

Prof.dr. Suciucamelia

Un moment de răscruce în viața scriitorului a fost moartea soției sale în anul 1946. Acest eveniment l-a determinat să renunțe la viața de până atunci alegând calea însingurării. În singurătatea sa și în căutările sale duhovnicești el a descoperit cercul religios „Rugul Aprins” de la Mănăstirea Antim de unde el a învățat să se apropie și să descopere Rugăciunea Inimii. Din cauza regimului communist cercul religios a fost desființat, iar Vasile Voiculescu și mulți alți membri au fost închiși, scriitorul fiind condamnat la cinci ani de temniță, fiind întemnițat inițial la Jilava și transferat apoi la Aiud.

Părintele Dumitru Stăniloae în *Rugăciunea lui Iisus și experiența Duhului Sfânt* vorbește despre particularitățile Rugăciunii Înimii afirmând că „în rugăciunea curată este vorba de unirea minții cu inima. Nu trebuie ca mintea să rămână singură, nici ca inima să rămână singură. O rugăciune care se face numai cu mintea este o rugăciune rece, o rugăciune care se face doar cu inima este o rugăciune pur sentimentală care ignoră ceea ce Dumnezeu ne-a dat (...) E o rugăciune fără orizont.”¹ În perspectiva părintelui, unirea inimii cu mintea se realizează prin „coborârea minții în inimă și propriu-zis mintea coborâtă în inimă nu-l mai întâlnește pe Dumnezeu prin mijlocirea ideilor ci prin simțirea prezenței lui, ceea ce-i permite să verifice în realitate ceea ce gândea mintea (...) iar inima pentru minte este un fel de organ sensorial pentru relația cu Dumnezeu”²

Părintele vorbește despre o înfăptuire a rugăciunii prin pătrunderea senzației existenței lui Dumnezeu până la confundarea cu realitatea.

Rugăciunea este regăsită ca tematică predominantă în opera lui Vasile Voiculescu în special în poezia de după momentul 1946, al morții soției sale și după aderarea poetului la cercul religios „Rugul Aprins” de la Mănăstirea Antim.

Din toate observațiile de până acum putem afirma următorul aspect: în ceea ce privește religiozitatea poeziei lui Vasile Voiculescu, există trei momente semnificative în cronologia creației sale poetice, poezia de debut unde critica recunoaște o formă incipient, neșlefuită a religiosului, momentul 1927 al *Poemelor cu îngeri* și poezia religioasă de după 1950.

Vom analiza comparativ trei poezii care aparțin fiecărui moment al creației religioase a scriitorului: **În Grădina Ghetsemani**, poezie apărută în volumul *Pârgă* în 1921,

¹ Dumitru Stăniloae, *Rugăciunea lui Iisus și experiența Duhului Sfânt*, Sibiu, Editura Deisis, 1995, p.96.

² Idem.

Poezia **Durerea**, apărută în *Poeme cu îngeri* în 1927, și poezia **Știința** scrisă în 1954.

În *Grădina Ghetsemani* este un poem religios apărut în 1921 în volumul *Pârgă*. În această poezie asistăm la ceea ce a observat Vladimir Streinu în poezia de început a lui Vasile Voiculescu și anume „inspirația lui religioasă îl făcea de cele mai multe ori să versifice scene biblice.”³ În acest poem versifică mai multe scene biblice, În Evanghelia după Matei 26:36-44 este prezentată rugăciunea lui Iisus din Grădina Ghetsemani:

- „36. Atunci Iisus a mers împreună cu ei la un loc ce se cheamă Ghetsemani și a zis ucenicilor: Ședeți aici, până ce Mă voi duce acolo și Mă voi ruga.
37. Și luând cu Sine pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zevedeu, a început a Se întrista și a Se mâhni.
38. Atunci le-a zis: Întristat este sufletul Meu până la moarte. Rămâneți aici și privegheați împreună cu Mine.
39. Și mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, rugându-Se și zicând: Părintele Meu, de este cu putință, treacă de la Mine paharul acesta! Însă nu precum voiesc Eu, ci precum Tu voiești.
40. Și a venit la ucenici și i-a găsit dormind și i-a zis lui Petru: Așa, n-ați putut un ceas să privegheați cu Mine!
41. Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită. Căci duhul este osârduitor, dar trupul este neputincios.
42. Iarăși ducându-se, a doua oară, s-a rugat, zicând: Părintele Meu, dacă nu este cu putință să treacă acest pahar, ca să nu-l beau, făcă-se voia Ta.
43. Și venind iarăși, i-a aflat dormind, căci ochii lor erau îngreuiți.
44. Și lăsându-i, S-a dus iarăși și a treia oară S-a rugat, același cuvânt zicând.”⁴

În Evanghelia după Luca 22:44 apare scena în care Iisus este înspăimântat de frica morții datorită întrupării sale în om „, Iar El fiind în chin de moarte mai stăruitor se ruga și sudoarea Lui s-a făcut ca picături de sânge care picurau pe pământ.”⁵ Dacă ne îndreptăm atenția către poemul lui Vasile Voiculescu vom observa aceste două scene biblice redată chiar în prima strofă a poemului „Iisus lupta cu soarta și nu primea paharul/Căzut pe brânci în iarbă, se-mpotriva într-una/ Curgeau sudori de sânge pe chipu-I alb ca varul/ Si

³ Vladimir Streinu, Pagini de critică literară, vol.III, București, Editura Pentru Literatură, 1968, p.193.

⁴ <http://www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=55&cap=26>

⁵ <http://www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=55&cap=26>

amarnica-I strigare stârnea în slăvi furtuna.” În această strofă se regăsesc anumite artificii lingvistice cu ajutorul cărora drama biblică este redată prin limbajul poetic de exemplu *chipul alb ca varul* este o comparație care sugerează foarte plastic spaima umană dar totodată și natura divină a lui Iisus, inversiunea *amarnica-I strigare* creează o imagine auditivă care străpunge limbajul poetic prin utilizarea adjectivului puternic din punct de vedere afectiv *amarnica* fapt care susține observațiile lui Eugen Lovinescu în legătură cu puterea limbajului folosit de poet. În cea de-a doua strofă se regăsesc alte figuri de stil redată prin limbaj puternic, de această dată este conturată lupta dintre uman și divin „O mână nendurată ținând grozava cupă/ Se cobora-mbiindu-l și i-o ducea la gură/ Și-o sete uriașă sta sufletu-I să-I rupă/ Dar nu voia s-atigă infama băutură.” Ceea ce surprinde din nou este inversiunea din ultimul vers *infama băutură*, inversiunea care are în construcție un adjectiv puternic prin care se redă aspectul dramatic al situației în care se află Iisus, acea sete uriașă a conștiinței care nu-I permite să piardă din vedere scopul său în lume, sufletul este măcinat de puterea conștiinței. Dimensiunea duală a ființei, umană și divină, este redată și în a doua strofă a poemului „În apa ei verzuie jucau sterlici de miere/ Și sub veninul groaznic simțea că e dulceață/ Dar fâlcile-nceștându-și, cu ultima putere/ Bătând-se cu moartea, uitase de viață” Poezia religioasă a lui Vasile Voiculescu este o permanentă zbatere între uman și căutarea divinului, între dimensiunea umană a vieții și cea divină. În acest poem este dramatizată o scenă biblică prin care este redată zbaterea uman-divin, sunt aspecte duale ale realității scriitorului dincolo de sursa biblică, prezentate mereu în antiteză a sacrului și a profanului sub diferite forme, acest lucru nu este altceva decât materializarea drumului căutării lui Dumnezeu și a credinței pure, proces care este desăvârșit de poezia de după 1950.

Al doilea poem ales, reprezentativ de această dată pentru volumul din 1927 *Poeme cu Îngeri* este *Durerea*. În acest poem este materializată opinia lui Ion Pop conform căreia „poezia de aspirații mistice a lui Vasile Voiculescu exprimă o dramă a cunoașterii ai cărei termeni conflictuali sunt marile energii ale omului tinzând să se împlinescă în alianța cu spiritul absolut.”⁶ Observăm în poem cum *Durerea*, un sentiment uman foarte puternic, este personalizată și devine un mediator între dimensiunea umană și spiritual care tinde spre absolut „Oprită să urce în ceruri vreodată/ Durerea n-are aripi, să-și facă vânt/ Ci calcă peste lespezi încovoiate/ Înger pururi încătușat pe pământ.” În această ipostază îngerul nu-și mai păstrează valorile originale, ci este demonizat. Aici putem crede că se face analogie cu dualitatea în antiteză a Raiului și Iadului, raiul este un loc al purității, unde nu mai există

⁶ Ion Pop, *Recapitulări*, București, Editura Pentru Literatură, 1995, p.77

durere sau orice altă formă de suferință umană, motiv pentru care Durerea a fost *oprită să urce în Ceruri vreodată* ea rămânând un *înger încătușat pe pământ* pământul reprezentând locul durerii, al suferinței care totuși, paradoxal, primește valență de înger deoarece prin durere și suferință omul se întoarce la Dumnezeu, durerea este și un mijloc de mântuire. Dualitatea în antiteză a umanului și divinului este cu precădere observabilă în a doua strofă a poemului *adâncu-I glas n-ajunge la stele/ Brațele-I vântură cenușă și lut/ Presărându-le peste răni grele/ Dar Domnul a ales-o de la început*. Această alegere a durerii din ultimul vers dovedește faptul că prin acceptarea durerii și a suferinței umane a fost dobândită mântuirea. Aici putem compara versurile cu cele din poemul *În Grădina Ghetsemani*. Aici Iisus nu se mai luptă cu *infama băutură* care aduce odată cu ea suferința și durerea, ci o acceptă de la început, conștientizând faptul că rezultatul este unul mai presus de mijloacele prin care s-a ajuns la el: mântuirea, dobândirea de către uman a Edenului în care durerea și suferința nu există. În cea de-a treia strofă *Durerea* poartă semnul puterii lui Iisus asupra morții și totodată speranța pe care o lasă oamenilor și îngerilor, adică celor aleși de el de la început dar și celor care încă nu l-au descoperit „În ochii ei lucește, încă neînțeleasă/ Lumina, Semnul Lui izbăvitor/ Și a pus-o mai presus crăiasă/ Și pildă îngerilor tuturor.” În ultima strofă *Durerea* este venerată pentru că ea a fost aleasă de Iisus și prin durere și suferință umanitatea și-a câștigat mântuirea și a învins moartea „Ea nu știe..Dar când somnul o doboară/În miezul nopții si-al tăcerii/Marii îngeri pe pământ coboară/ Și se pleacă de sărută picioarele Durerii.” În acest poem din volumul *Poeme cu îngeri*, este foarte bine reliefată observația lui Ion Pop și anume faptul că acest volum aduce „o remarcabilă unitate tematico-motivică, asigurată de natura reflexivă a discursului axat pe teme morale”⁷

Din punctul nostru de vedere, cea mai impresionantă operă poetică religioasă a lui Vasile Voiculescu este cea scrisă după 1950, după descoperirea tehnicilor promovate de cercul religios „Rugul Aprins” de la Mănăstirea Antim. În aceste poeme dintre care amintim: *Tâlhar* (2 Iunie 1951), *Prizonierul* (2 Decembrie 1951), *Strig* (29 Aprilie 1954), *Nebiruita Armă* (25 Mai 1954) sau *Știința* (27 Septembrie 1954), se poate observa foarte clar lupta pe care scriitorul o duce cu el însuși pentru descoperirea cu adevărat a lui Dumnezeu și a Rugăciunii adevărate practică în cadrul cercului religios, *Rugăciunea Inimii*.

Ardoarea dorinței practicării Rugăciunii Inimii a cărei taină explicată de părintele

⁷ Ion Pop, *Dicționar de opere literare românești*, coord. Ion Pop, vol. III, M-P, Cluj-Napoca, Editura Casa Cărții de Știință, 2001, p.363.

Dumitru Stăniloae constă în *coborârea minții în inimă*, unitatea minte-inimă este foarte evidentă în poemul **Știința** apărut în 25 septembrie 1954: „primește lacrima amarelor căinți/ și iartă-mă că te-am vândut Iisuse/ Nu ca Iscariotul pentru-arginți/ Ci spere mândria proastei mele minți/pentru-ngâmările ei: Și cât de sus ești/ Căci cerurile-ți cu minuni în ele/ Din inimă în cap cercai s-mi mut/ Dar jos aici în gândurile mele/ Înaltele misterioasele stele/ În pietre și pământ s-au prefăcut/ Și-n creieri port cenușile lor grele.” Observăm în acest poem schimbarea de tonalitate, de raportare a eului creator la poem și la realitatea poemului, poemul devine mijloc de comunicare cu Dumnezeu, nu mai sunt enunțate concept, realități ci sunt trăite, relația cu Dumnezeu devine o relație trăită, confesiunea este mijlocul de relaționare, poezia devine o spovedanie a eului. Spre deosebire de poemul *Durere*, în care durerea rămâne o idee, aici durerea este trăită, enunțată, transmisă de către eu divinității sub formă de spovedanie. Lupta dintre minte și suflet este foarte evidentă, iar rezultatul comuniunii acestora este nimicirea realității văzute ca obiect material, realitatea devine un proces de conștientizare a înseși realității care nu este altceva decât comuniunea dintre om și Dumnezeu. Asistăm aici la ceea ce a observat Virgil Ierunca în legătură cu religiosul poeziei lui Vasile Voiculescu, acest religios odată cu Voiculescu și poezia sa este unul trăi și nu unul pur conceptual.⁸

Așadar în legătură cu poezia religioasă a lui Vasile Voiculescu se pot face trei afirmații importante: Poezia religioasă a lui Vasile Voiculescu este construită pe fundamente ortodoxe, stilul său fiind ortodoxist, aceasta a cunoscut trei momente importante: poezia de început, momentul Poemelor cu îngeri și poezia după 1946 și nu în ultimul rând religiosul lui Vasile Voiculescu este unul trăit și nu conceptual⁹

Bibliografie

1. Călinescu, George, *Istoria Literaturii Române de la Origini până în Present*, ediția a-II-a revizuită și adăugită, București, Editura Minerva, 1986
2. <http://www.bibliaortodoxa.ro/carte.php?id=55&cap=26>
3. <https://www.fericiticeiprigoniti.net/vasile-voiculescu/2051-confesiunea-unui-scriitor-si-medic>

⁸ Virgil Ierunca, Românește, București, Editura Humanitas, 2005, p.40.

⁹ Virgil Ierunca, Românește, București, Editura Humanitas, 2005, p.40.

4. Ierunca, Virgil, *Românește*, București, Editura Humanitas, 2005
5. Lovinescu, Eugen, *Istoria Literaturii Române Contemporane*, vol II, București, Editura Minerva, 1981
6. Manolescu, Nicolae, *Metamorfozele Poeziei*, București, Editura Pentru Literatură, 1968
7. Pop, Ion, *Dicționar de Opere Literare Românești*, coord Ion Pop, Vol.III, M-P, Cluj-Napoca, Editura Casa Cărții de Știință, 2001
8. Pop, Ion, *Recapitulări*, București, Editura Pentru Literatură, 1995
9. Stăniloae, Dumitru, *Rugăciunea Lui Iisus și experiența Duhului Sfânt*, Sibiu, Editura Deisis, 1995
10. Streinu, Vladimir, *Pagini de critică literară*, vol III, București, Editura Pentru Literatură, 1968
11. Voiculescu, Vasile, *Opera literară. Proza, ediție îngrijită, prefață și cronologie de Roxana Sorescu*, București, Editura Cartex 2000, , 2003,

Imagini simbolice în spațiul oniric din opera lui Mihai Eminescu (II)

Prof.dr. Diac Alexandru Adrian

Școala Gimnazială Albești

Referitor la capodopera creației eminesciene, *Luceafărul*, Marin Mincu consideră semnificativă importanța trăirii visului pentru a o pune în valoare¹ și de a-i da o turnură umană. Visul este predominant în poem, fata de împărat cunoscând fiorii dragostei într-o stare de visare. Mai apoi, tensiunea lirică acumulată datorită unei iubiri puternice, dar care nu poate fi desăvârșită din cauza naturii diferite a celor doi protagoniști, o pune pe Cătălina într-o dilemă dramatică, după cum remarcă Marin Mincu. Astfel, în opinia criticului, „simultan cu călătoria nocturnă și astrală a Luceafărului, are loc opțiunea Cătălinei în planul real, al treziei, deci al conștiinței lucide- dialogul cu Cătălin²: *Da' ce vrei, mări Cătălin?/Ia du-t' de-ți vezi de treabă./ - Ce voi? Aș vrea să nu mai stai/ Pe gânduri totdeauna,/ Să râzi mai bine și să-mi da/ O gură, numai una./- Dar nici nu știu măcar ce-mi ceri,/Dă-mi pace, fugi departe -/O, de luceafărul din cer/M-a prins un dor de moarte./- Dacă nu știi, ți-aș arăta/ Din bob în bob amorul,/ Ci numai nu te mânia,/ Ci stai cu binișorul./ Cum vânătoru-ntinde-n crâng/ a păsărele lațul,/ Când ți-oi întinde brațul stâng/ Să mă cuprinzi cu brațul;/ Și ochii tăi nemișcători/ Sub ochii mei rămâie.../ De te înalț de subsuori/ Te-nalță din călcâie;/ Când fața mea se pleacă-n jos,/ În sus rămâi cu fața,/ Să ne privim nesățios/ Și dulce toată viața;/ Și ca să-ți fie pe deplin/ Iubirea cunoscută,/ Când sărutându-te mă-nclin./Tu iarăși mă sărută..* Cătălina nu dă curs invitației la iubire făcută de Cătălin, ea trăind o „dramă romantică a opțiunii între moarte și viață, între vis și realitate. (...) ³, cauzată de farmecul Luceafărului, dar și de drama trăită din cauza imposibilității ca iubirea să fie împlinită.

Se poate remarca în versurile de mai sus o imagine tipic romantică, aceea a bărbatului protector, dar în spatele acestor declarații iubire se poate ascunde și un donjuan, care vrea doar să numere cât mai multe cuceiri, căci Cătălin e un *viclean copil de casă*.

Fiind absorbită de fascinația Luceafărului, „cufundată în vis, eroina e pe punctul critic de a fi absorbită pentru totdeauna în „nemurire”, adică de a se lăsa covârșită de eul său impersonal oniric și a-l pierde pe cel real”⁴, însă are loc o trezire la realitate și astfel ea continuă să trăiască într-un cerc strâmt.

---

¹ Marin Mincu, *Mihai Eminescu. Luceafărul- poem al visului romantic*, Editura Pontica, Constanța, 1996,p 48

² Ibidem, p 50

³ Ibidem

⁴ ibidem

Imaginea timpului este sugestivă în acest poem, până și Luceafărul fiind condamnat la nemurire, așadar neafectat de trecerea timpului. Chiar dacă nu este afectat de curgerea timpului, el se roagă pentru a dobândi o condiție specific umană, pentru a fi capabil de iubire: *De greul negrei vecinicii,/Părinte, mă dezleagă/Și lăudat pe veci să fii/Pe-a lumii scară-ntreagă; (...)Reia-mi al nemuririi nimb/ Și focul din privire,/ Și pentru toate dă-mi în schimb/O oră de iubire...* Deși nu e om, el simte ca un om și devine lucid, conștient că nu poate experimenta acest sentiment, pentru asta fiind capabil chiar să renunțe la darul cu care a fost înzestrat, la nemurire. Nici măcar nu pretinde ca iubirea pe care el și-o dorește să fie veșnică, ci e în stare să se sacrifice chiar pentru „o oră”, timp nesemnificativ față de eternitatea-i sortită.

Starea de vis este regăsită și în idilele eminesciene, în care cuplul de îndrăgostiți se simte cel mai comod în mijlocul naturii. „Idila eminesciană se înscrie cel mai adesea în perimetrul spațiului oniric, unde somnul îndrăgostiților e vegheat de rotirea „ auritelor zodii”. Cuplul redescoperă calea spre spațiul protector al codrului, în care se integrează, încredințându-se armoniei sale narcotizante, ninsorii dulce mirositoare a florilor de tei și întâlnindu-se în vis cu visul etern al pădurii ”⁵, în texte precum *Dorința* sau *Povestea codrului*: *Vom visa un vis ferice,/ Îngâna-ne-vor c-un cânt/ Singuratece izvoare,/ Blânda batere de vânt;/ Adormind de armonia/ Codrului bătut de gânduri,/ Flori de tei deasupra noastră/ Or să cadă rânduri-rânduri. - Adormi-vom, troieni-va/ Teiul floarea-i peste noi, (...)O, priviți-i cum visează/ Visul codrului de fagi!/ Amândoi ca-ntr-o poveste...*

Imaginile de mai sus, în care cuplul se integrează perfect în natura din care a fost creat nu sunt întâmplătoare, în natură iubirea descoperind cadrul propice de desfășurare, pentru că nu doar omul romantic și iubita sa visează, ci natura însăși. Apa, simbol al vieții, fie că e râu, lac sau izvor, este unul dintre elementele naturale care, în concepția lui Bachelard reiterată de Marin Mincu , este „capabil să viseze ”⁶ și, mai mult, chiar duce spre visare cuplul de îndrăgostiți. Imaginea apei prezentă în multe dintre idilele eminesciene sugerează o forță care se transmite și în iubirea dintre cei doi îndrăgostiți.

Eminescu își construiește imaginarul pe tiparul romantismului de tip Biedermeier, punând accent pe construcția unor lumi propice, în care sufletul romantic rătăcit, să poată evada, cel mai adesea însoțit de persoana iubită, chiar dacă de cele mai multe ori dragostea este una neîmpărtășită.

Oniricul ocupă un loc important în construcția universului și a spațiului poeziei eminesciene, cu toate formele sale: reverie, somn, proiecție compensatorie, paliativ sufletesc

---

⁵ Ioana Em. Petrescu, *Eminescu Modele cosmogonice și viziune poetică*, Editura Paralela 45, Pitești, 2011

⁶ Marin Mincu, *Mihai Eminescu. Luceafărul- poem al visului romantic*, Editura Pontica, Constanța, 1996,p 54.

sau un anestezie al simțurilor. Marile opere eminesciene se clădesc pe o arhitectură onirică, unde visul ocupă un loc important, la fel cum se întâmplă în textele citate.

La Eminescu visul are și rolul de a destructura lumi reale, în favoarea unor universuri compensatorii, unde timpul devine subiectiv, la fel ca în textele amintite.

Capodoperă a creației eminesciene, întregul *Luceafăr* este construit pe vis, căci în poem denotă la Eminescu „o forță de a surprinde în capacitatea somnului unele supape prin care răsuflă trăirea dinlăuntru, de a pleca de la stările fizice și reflezele dormirii pentru a pătrunde direct, ca printr-o scară nevăzută, în visul unei ființe.”⁷

---

⁷ Edgar Papu , *Din clasicii noștri*, Editura Eminescu, București, 1977, p.107;

Bibliografie:

1. Eminescu, Mihail, *Poezii alese*, Editura Junimea, 1955;
2. Beguin, Albert, *Sufletul romantic și visul*
(<https://www.scribd.com/document/30466257/Albert-Beguin-Sufletul-Romantic-Si-Visul>, 17.01.2017) ;
3. Gârlea, Olsea, *Despre imaginar și tipurile lui*, în *Philologia*, Chișinău, mai-august 2012;
4. Kojevnikov, Iuriii, *Mihai Eminescu și problema romantismului în literatura română*, Editura Junimea, Iași, 1979;
5. Mincu, Marin, *Mihai Eminescu. Luceafărul- poem al visului romantic*, Editura Pontica, Constanța, 1996;
6. Papu, Edgar, *Din clasicii noștri*, Editura Eminescu, București, 1977;
7. Petrescu, Ioana Em. , *Eminescu Modele cosmogonice și viziune poetică*, Editura Paralela 45, Pitești, 2011;
8. Popovici, D., *Romantismul românesc*, Editura Tineretului, București, 1969;

**“ A Project Management System for
a Better Quality of Teaching ”**

**Sistemul Managementului
de proiect pentru o mai
bună calitate a predării**

**Acțiunea cheie K1 -
Mobilitatea persoanelor
în scop educațional**

**Nr. proiect: 2023-1-RO01-
KA121-SCH-000136718**

Participanți:

Avram Nelu-Școala Gimnazială Recea

Suciu Camelia-Școala Gimnazială
Bunești

Chețe Maria Oana-Școala Gimnazială
Râșnov

Zaharia Anca Livia-Școala Gimnazială
Râșnov

Cursul:
Sistemul Managementului de proiect pentru o mai bună calitate a predării a vizat identificarea principalelor coordonate manageriale în vederea coordonării și implementării unor proiecte la nivelul instituției de învățământ, de la proiecte educaționale până la proiecte europene.

Cusul s-a desfășurat la European Academy of Creativity, S.L.
Rambla de Catalunya
Barcelona,
Spain
Perioada : 17-24 martie 2024

În cadrul cursului am participat 13 cursanți din România, Croația și Italia.

Principalele aspecte abordate în cadrul cursului:
Stabilirea unor obiective în cadrul unui proiect care să fie SMART
Responsabilitate
Importanța gestionării timpului printr-o planificare organizată a proiectului

Identificarea de platforme specifice de management.
Capacitatea de interpretare a unei diagrame GRANTT urmărind sarcinile în raport cu timpul și relațiile dintre acestea
Aplicarea unor tehnici de rezolvare a problemelor

ECHIPA DE REDACȚIE

Coordonator: prof.dr. Suciu Camelia

Redactori: prof.Băjenaru Mihai

prof.înv.primar. Munteanu Simona

prof.înv.primar Gaborean Alexandru

prof. Gurău Mirela

educator. Stanciu Oana Luminița

prof. Roșca Gheorghe

prof. Vulcan Ioana Cristina

Colaboratori: prof.dr. Diac Alexandru Adrian, Școala Gimnazială Albești, jud. Mureș